

4. april 2019

EM 2019/112

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut senest FM 2020 pålægges at fremlægge en landsdækkende handlingsplan som skal sikre, at mennesker som er ramt af angst og depression kan få den rette hjælp.

(Medlem af Inatsisartut Aqqa Samuelsen, Inuit Ataqatigiit).

Vi skal hermed fra Siumut fremlægge følgende i forbindelse med medlem af Inatsisartut, Aqqa Samuelsen, Inuit Ataqatigiits forslag.

Vi mærker nok alle sammen, at der bliver flere og flere borgere, der rammes af angst og depression.

Når borgere rammes af angst og depression, så påvirkes omgivelserne også på forskellig vis. Dem der er ramt af sygdommen, oplever negativ indvirkning på familien, arbejdet og ikke mindst bliver personen selv som er ramt af sygdommen påvirket i en negativ retning.

Det allervigtigste er dog hurtig hjælp og for det andet, at familien og de nærmeste forstår og støtter den syge og endelig skal arbejdspladsen også acceptere og støtte borgeren.

Alle der rammes af angst og depression kan gennem sundhedsvæsenet blive hjulpet, og såfremt der ikke er lokal mulighed for hjælp, kan man bruge tele psykiatri. Vi mener dog fra Siumut, at der stadig er en hel masse ting vi kan gøre meget bedre end i dag lokalt derude i vort kæmpe land.

Ifølge Killiliisa's mål skal der ske oplysningskampagner ude på kysten, og vi fra Siumut følger med i disse forløb og er meget tilfredse med projektet.

Forslagsstilleren har et mål om, at man skal udarbejde en handlingsplan for hele landet, til borgere der rammes af angst og depression, dog har Naalakkersuisut henvist til det projekt der allerede kører og netop er startet og, forkaster derfor på den baggrund forslaget. Vi mener fra Siumut, at de tiltag der kører nu er gode, dog vil vi gerne opfordre til, at borgere der rammes af angst og depression og som arbejder på offentlige virksomheder, bør have bedre muligheder end i dag, for eksempel skal man ikke kunne fyres med disse sygdomme, men hellere få tilbudt mulighed for i et begrænset tidsrum, at kunne tage orlov fra arbejdspladsen for eksempel i tre måneder.

Med disse bemærkninger fra Siumut, vil vi sige, at vi har grundlæggende forståelse for forslaget, men forkaster det og i stedet henviser til de allerede opstartede tiltag.

På vegne af Siumut, Doris J. Jensen